

Веднѣжъ на старостъ че ще може,
 (Прости грѣха ѝ, мили Боже!)
 Съ кокошки тя да се гоцава.
 И ето баба Търкалапка,
 Катъ всѣкоя добра ступанка,
 Макаръ и съсь лице стѣзливо,
 Очисти птицитѣ грижливо,
 Натуря масло въвъ тиганя,

И ги положи надъ огъня,
 Та да се пържатъ и пекатъ...
 И сладка меризма се вдѣгна,
 Та лиги да ти потекатъ!
 Подушиха веднага Божко
 Съ приятеля си хубавъ Тошко,
 И много врѣме се не мина,

